

FULL ਬੈਂਚ

ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇ. ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਬੁਰੀਆ, ਤਹਿਸੀਲ ਜਗਾਧਰੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ, -

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 98 (ਬਕਾਇਆ)।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 10, ਆਰਡਰ 41 ਰੂਲ 20 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 107 ਅਤੇ 151- ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ- ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ -

(1) ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ;

(2) ਉਹ ਧਾਰਾ 107(2) ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(3) ਕਿ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLI ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੇ. ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, 20 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਅਤੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ.ਐਮ ਇਟਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.-ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ-ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ, ਬਾਬੂ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ, ਗਜਿੰਦਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਮੀਰੀ ਮਾਈ, ਪੁਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਰਘੂਨਾਥ ਦਾਸ- ਨੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਬੁਰੀਆ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। , ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਬੁਰੀਆ ਟਾਊਨ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਬੁਰੀਆ, ਵੱਲੋਂ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਤਿ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

28 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ ਕੀਤੀ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੀਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੁਰੀਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁਰੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਗਿਰਧਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਲਾ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਾਕੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੇਸ।"

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੈਂਕਟਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਚਾਰਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਂ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਕਾਪੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਬੂਰੀਆ ਟਾਊਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਾਰਟੀ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ" ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 107, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਨ ਆਊਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (1), ਰਤਨ ਲਾਈ ਚਾਵਲਾ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਵੈਸਿਕਾ (2), ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਊਟ ਪੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ V.P.R.V. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ

(4)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਸੀ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. 18 (F.B.)

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1950 ਈ.ਪੀ. 355

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 954 ਪੁੰਜ. 20

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਰੰਗ। 29

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (1) ਅਤੇ ਰਤਨ ਲਾਈ ਚਾਵਲਾ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਵੈਸਿਕਾ (2) ਅਤੇ ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਮਾਊਂਟ ਪੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ: -

- (1) ਕੇਸ਼ੋਰਾਵ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਵੰਤਰਾਓ, (4);
- (2) ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਵੀ. ਭਰਾ (5);
- (3) ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (6);
- (4) ਕੁੰਹਨਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਮਾਣਕਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (7);

(5) ਮਾਰੂਤੀ ਗੋਪਾਲਾਰਾਓ ਬਨਾਮ ਖੁਸ਼ਾਲਰਾਓ

ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (8);

- (1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. 18 (F.B.)
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਈ.ਪੀ. 355
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੁੰਜ 20
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਮ.ਬੀ. 17
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਚੰਗਾ. 401
- (6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੈਪਸੂ 62
- (7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਪਾਗਲ. 343
- (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਨਾਗ 415 ਹੈ

- (6) ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ ਸ਼ਿੰਠਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (1);
- (7) ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਬਾ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2);
- (8) ਬਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ (3);
- (9) ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਧਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (4);
- (10) ਸਵਾਮੀਨਾਥ ਓਦਯਾਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਗੋਪਾਲਾ ਸਵਾਮੀ ਓਡਾਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

ਕੀ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਧਾਰਾ 107, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਹੁਣ, ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਦੇਖੋ। 603
- (2) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1941 ਐਫ.ਸੀ. 16
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਲੋ. 402
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲੋ. 202
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਪਾਗਲ. 741

"ਜਿੱਥੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲਗਭਗ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚਾ ਜਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਰੰਗ। 29

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ V.P.-R.V ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚਾਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਆਚਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

V.P.R.V. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਵਰਸੁ ਸੀਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: - ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਨ.ਸੀ. ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੈਸਾ- ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਚਾਰਾ। 1908 ਵਿੱਚ, ਕੇ.ਪੀ., ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਰਮਾ ਏਜੰਸੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਤਬਾਦਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਡੀਡ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਕਰੇ। ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ "ਕੋਡਜੂਟਰ" ਵਜੋਂ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1911 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਫਰਮ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇ.ਪੀ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਫਰਮ 72,000 ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੇਗੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਵਾਰਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

1 ਦਸੰਬਰ, 1911 ਨੂੰ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ, ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ ਕੇ. ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ, ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ., ਕੇ.ਪੀ. ਪਰਿਵਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਰੰਗੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਕੇ.ਪੀ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਫਰਮਾ ਰੁਪਏ ਲਈ 90,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 2,500, ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਅਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇ.ਪੀ. ਦੇ ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1918 ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰਾਮਾਨੰਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਬਰਮਾ ਤੋਂ ਮਦੁਰਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1911 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਦੁਰਾ ਵਿਖੇ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਗਭਗ 75 ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬੇਨਾਮੀ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1919 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ 26 ਜਨਵਰੀ, 1920 ਨੂੰ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ 580 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਮੀਨ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਕੇ.ਪੀ. ਲਈ ਬੇਨਾਮੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਦਿਵਾਲੀਆਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਲੀਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬਰਤਰਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਸੋਲਵੈਂਟ ਅਸਟੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੇਗੂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਬੇਨਾਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਅਵੈਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈਆਂ, ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ "ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ" ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਰੰਗੂਨ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ; ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਖੋਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ: -

"ਬਾਕੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਜੋੜ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।' ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ - ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ. ਕਿਸੇ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇਸ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਬੇਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਖੋਜ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। " ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖਚਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਖਚਰ ਭੂਰਾ ਭਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਸਵਾਮੀਨਾਥ ਓਡਯਾਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ.' ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ ਓਦਯਾਰ ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਹੋਰ (3), ਕੁਨਹੰਨਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਣਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਕੇਸ਼ੋਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਵੰਤਰਾਓ (5), ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ (7)।

ਦਰਬਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖਚਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਖਚਰ ਭੂਰਾ ਭਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਵਾਸੂ-ਦੇਵ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 617 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਦੇਖੋ। 18 (F.B.)
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਚੰਗਾ. 602
- (3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਪਾਗਲ. 52
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਪਾਗਲ. 343
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਮ.ਬੀ. 17
- (6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੈਪਸੂ 62
- (7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਲੋ. 252

"ਸਾਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ।"

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: -

"ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ

ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ।"

ਸਵਾਮੀਨਾਥ ਓਦਯਾਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ ਓਡਾਇਰ ਵੈਂਕਟਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ, ਵੈਂਕਟਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਜਿਸਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 57 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਸ਼੍ਰੀ ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੇ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਆਚਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। "

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਪਾਗਲ. 52 ਹੈ

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 59 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਪੀਲ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਸਿੰਗਾਰਾਮ ਚੇਟੀ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਮੁੜ ਨਿਆਂਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ), - ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲ।”

ਕੁੰਹੰਨਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਣਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਾਰਾਮ ਰਾਓ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਪਾਗਲ. 343

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29 ਵੋਲ.

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਏਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੁਦਈ 2 ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਇਕ 14 ਸੀ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।*****

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ

ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

ਸਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ।"

ਕੇਸ਼ੋਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਵੰਤਰਾਓ (2) ਵਿੱਚ, ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੰਦੌਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖਚਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਖਚੇਰ ਭੂਰਾ ਭੋਆ (3) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ: -

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਮ.ਬੀ. 17

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਬੀ. 1937 ਬੰਬ 602

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੀ: ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।' ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। (ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ) ਨੇ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਅਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਅਚਾ (3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ (4) ਵਿੱਚ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਅਚਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। :-

"ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੈਪਸੂ 62

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਪੀ.ਸੀ. 252

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਓਰੀਜ਼ਾ 29

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਲੋ. 252

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਮੀਨਾਥ ਓਡਾਇਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ ਓਡਯਾਰ ਅਤੇ ਸੋਲਾਂ ਹੋਰਾਂ (1), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖਚਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਖਚਰ ਭੂਰਾ ਭਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਆਰਡਰ XLI ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ'। ਨਿਯਮ 20, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। "

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ।" ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ,

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਪਾਗਲ. 52

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਚੰਗਾ. 602

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਪੱਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ.

ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਖ਼ਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਤਿੱਕਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਖੌਤੀ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਖੌਤੀ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਜਦੋਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੂਲ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਿਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ, ਜੋ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਕਰੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਟ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ.

ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਔਖੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ), ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਨਵੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਜ਼ਰਾਰ

ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਗੋਕੁਲਾਨੰਦ ਹਰੀਚੰਦਨ ਬਨਾਮ ਈਸ਼ਵਰ ਛੇਤਰਾਈ (2), ਸਵਾਮੀਨਾਥ ਉਦਯਾਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ ਓਡਾਇਰ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਸਾਰੇ. 82

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਪੈਟ. 11

ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਮੁੰਚੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜੀਜ਼ (2), ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸੱਚੀ, ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ChokxMngam Chetty ਬਨਾਮ Seehai Ache ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ

(2), ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਗਭਗ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਮੋਤੀ ਰਾਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਧਰਮ ਚੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਲੱਲੂ ਮਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਨੰਨ੍ਹੀ ਮਾਈ ਕਲਿਆਣ ਮਾਈ।

(5) , ਅਤੇ ਜਲਾਲ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) , ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ., ਸੋਹਨਾ ਬਨਾਮ ਖਲਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਦਿਰਸ਼।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਪਾਗਲ. 52

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਲੋ. 252

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲੋ. 202

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਲੋ. 738

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1930 ਲੋ. 295

(7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 13 ਸਾਰੇ. 78

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉੱਦਮ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਤੱਥ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ।

ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਲਟ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ ਨੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (1) ਲਧਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (1);
- (2) ਅਹਰਾਰ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2);
- (3) ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀ ਸਹਾਏ (3);
- (4) ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਵਿ. ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਦਿੱਲੀ (4);
- (5) ਰਾਮ ਲਾਇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5);
- (6) ਰਤਨ ਲਾਈ ਚਾਵਲਾ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਵੈਸਿਕਾ (6);
- (7) ਬੈਂਕ ਆਫ ਚੇਟੀਨਾਡ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਚੈਨ ਹਮਵੇ (7);
- (8) ਸੈਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਲਖਾਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (8);
- (9) ਹਯਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਤੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (9); ਅਤੇ
- (10) ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿਰਫ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਰਚਾ (11) ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

- (1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. 18 (F.B.)
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਸਾਰੇ. 82
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਸਾਰੇ. 243
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲੋ. 325
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਲੋ. 802
- (6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਈ.ਪੀ. 355
- (7) ਏ;ਆਈ.ਆਰ. 1941 ਰੰਗ. 236
- (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1941 ਰੰਗ. 63
- (9) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਲੋ. 746
- (10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੁੰਜ 20
- (11) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਓਰੰਗ। 29

ਅਤੇ ਰਤਨ ਲਾਲ ਚਾਵਡਲਾ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਵੈਸਿਕਾ (1), ਅਤੇ ਬੂਰੀਆ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵੀ. ਮਿਸ. ਪੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2), ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੋਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਰਚਾ (4)।

ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ 16 ਜਨਵਰੀ, 1937 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੋਤਰਿਆਂ ਸਮੇਤ 19 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ 32 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਸੱਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖੂਹ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹਾਲੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਖੂਹ 'ਤੇ ਬਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਚੰਦ ਦੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਈ.ਪੀ. 355

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੁੰਜ 20

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. 18 (ਪੀ.ਬੀ.)

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਓਰੰਗ। 29

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਮੁਦਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਜਵਾਬ (1) ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋ ਮੁਦਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੇ

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ (2) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸਨ, ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1, ਨਿਯਮ 10, ਧਾਰਾ 107(2), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੜ੍ਹੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਆਦਿ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ (4) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 33, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 33, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ., ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਫਿਰ ਆਇਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ। ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਜਾਂ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੁਥਾਈ ਆਚਾ (1), ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 35 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਇਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਧਿਰ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨੋਟਿਸ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29

ਅਕਬਰ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਮਤ ਉੱਲਾ ਅਤੇ ਸਮਿਥ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਨਿਆਮਤ ਉੱਲਾ, ਜੇ., ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 84 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਅਪੀਲ.

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਸਾਰੇ. 82

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।"

ਸਮਿਥ, ਜੇ., ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 89 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਹ।"

ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 5, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 5, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਖਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ,

ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।''

ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਜੋ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੌਸਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਉਸ ਨੂੰ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 20, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਸਾਰੇ. 243

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਰੰਗ। 29

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਆਰਡਰ XLI ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 33 ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਵੀਂ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ

ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। "

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲੋ. 325

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਰਿਸੀਵਰ ਦਿੱਲੀ (1), ਰਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਹਯਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਤੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸੈਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਲਖਾਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (4) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧਿਰ।

ਰਤਨ ਲਾਲ ਚਾਵਲਾ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਵੈਸਿਕਾ (5) ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਈ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਵੇਖੋ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਦਿੱਲੀ, (6), ਅਤੇ (4)। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੀਥਾਈ ਆਚਾ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਲੋ. 802

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਲੋ, 746

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1941 ਰੰਗ. 63

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਈ.ਪੀ., 355

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲੋ. 325

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਰਿਸੀਵਰ, ਦਿੱਲੀ, (6), ਇਸਦੀ ਵਾਰੀ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਆਚਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਓਸੀਡਲ ਰਿਸੀਵਰ, ਦਿੱਲੀ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿੱਚ ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ Mst. ਪੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਲਾਹ. 76 ਜੋ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪੁਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਨੇ ਉਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਸਿਰਫ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਆਚਾ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਕਦੇ ਵੀ ਲੇਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈ.ਐਮ.

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 107(2), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ-151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(1) I.L.R., 6 ਰੰਗ: 29

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲੋ. 325

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੁੰਜ 20

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਲੋ. 76 = ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਦੇਖੋ।
18 (F.B.)

ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 107, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 107(2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਿਭਾਏਗੀ ਜੋ ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 107(2), ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10, ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ।

ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ, (1) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ (1) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ "ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ" ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ (2) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉਸ ਦੇ ਅਸਾਈਨਰ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਹਾਲਾਂਕਿ, ਠੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ V.P.R. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ, (1), ਦਿਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ, ਧਾਰਾ 151, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ”

(1) I.L.R 6 ਰੰਗ. 29

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. 18 (F.B.)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹੀ; ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ:-

- (1) ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)।
 - (2) ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਸ਼ਿਓ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।
 - (3) ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (3)।
 - (4) ਬਿਆਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਉ ਪਾਠਕ (4)।
 - (5) ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਹੇਮਨੀਗਿਨੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਦਾਸ ਬੈਨਰਜੀ (5)।
 - (6) ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ (6)।
 - (7) ਪੁਲਿਨ ਬਿਹਾਰੀ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)।
 - (8) ਮਾਰੂਲੀ ਗੋਪਾਲਰਾਓ ਬਨਾਮ. ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਾਓ ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)।
 - (9) ਕੰਨੂਸਾਮੀ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਰਬੀਅਥ ਅੰਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)।
- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1941 ਐਫ.ਸੀ. 16
 - (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਦੇਖੋ। 603
 - (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੈਪਸੂ 62
 - (4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 7 ਬੈਂਡ। 510
 - (5) 3 ਬੈਂਡ. ਐਲ.ਜੇ 409
 - (6) ਏ-ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਲੋ. 252
 - (7) 34 ਕੈਲ. ਐਲ.ਜੇ. 405
 - (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਨਾਗ 415
 - (9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਮੈਡ. 806

(10) ਪੁਲਿਨ ਬਿਹਾਰੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)

(11) ਗੋਕੁਲਾਨੰਦ ਹਰੀਚੰਦਨ ਬਨਾਮ ਈਸ਼ਵਰ ਛੇਤਰਾਈ (2)।

(12) ਜਲਾਲ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)।

ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4), ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 28 'ਤੇ, 0.41 ਨਿਯਮ 20 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲੀ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਸ਼ਿਓ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1921 ਕੈਲ. 722

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 15 ਬੈਂਡ. 379

(3) ਏ, ਆਈ, ਆਰ, 1930 ਲਹ, 295

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1941 ਟੀ: ਸੀ. 16

ਫਿਰ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਅਤੇ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਈ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠਾਈ ਅੱਚਾ (1), ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 609 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

"ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਰੰਗ। 29

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖਚਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਖਚਰ ਭੂਰਾ ਭਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਲਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 64 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਭਾਰ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (4) ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5), ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੀ.ਪੀ.ਆਰ.ਵੀ. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਥਾਈ ਆਚਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਬੰਬ 602 ਤੇ 614

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੈਪਸੂ 62

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਰੰਗ। 29=ਏ.ਆਈ.ਆਰ. . 1927 ਪੀ.ਸੀ. 252

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26, ਲੋ. 18 (F.B.) = A.I.R. 1944 ਲੋ. 76

(5) A.I.R.1941 F.C. 16

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਪੁੱਤਰ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਬਿਆਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਓ ਪਾਠਕ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਹੇਮਨੀਗਿਨੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀਦਾਸ ਬੈਨਰਜੀ, (2) ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲੀ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 7 ਬੈਂਡ। 510

(2) 3 ਪੈਟ. ਐਲ.ਜੇ 409

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਲੋ. 252

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੈਂਡਰ ਬਨਾਮ Comptoir de Commerce de Paris (1), ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਲਾਸ ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। "

ਕੇਸ਼ੋਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਵੰਤਰੋਆ (3) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) (1871) 3 ਪੀ.ਸੀ. 465, 475 ਹੈ

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ: 1934 ਲਾਹ. 402

(3) A.I.R., 1957 M.B. 17

ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਿਸ਼ਨਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ।

ਅਲਾਭਾਈ ਵਜਸੁਰਭਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿ. ਭੂਰਾ ਭਾਇਆ (2), ਅਤੇ ਕੁਨਹਨਾ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਮਾਣਕਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ (3), ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਵੀਵੀ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠੀ ਅੱਚਾ, (4) ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ: -

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਲੋ. 402
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਚੰਗਾ. 602
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਪਾਗਲ. 343
- (4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਰੰਗ। 29
- (5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਲਾਹ. (F.B.)

(1) ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸੀਐਮ ਐਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ;

(2) ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 107(2) ਆਰਡਰ I ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(3) ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLI ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 20 ਨਿਵੇਕਲੇ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਦੁਲਟ, ਜੇ -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ